

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

54 tomas

2011 m. sausio 22 d.

Pranešimo Nr.

Turinys

Puslapis

IV Pranešimai

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Taryba

2011/C 22/01	Tarybos išvados dėl Europos Audito Rūmų specialiosios ataskaitos Nr. 4/2010 „Ar Leonardo da Vinci mobilumo programos koncepcija ir valdymas gali duoti gerų rezultatų?“	1
--------------	---	---

Europos Komisija

2011/C 22/02	Euro kursas	3
--------------	-------------------	---

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

2011/C 22/03	Ištrauka iš sprendimo dėl „Glitnir banki hf.“, skelbiama pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo	4
--------------	---	---

2011/C 22/04	Likvidavimo procedūra – Sprendimas pradėti ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA likvidavimo procedūrą (Pranešimas skelbiamas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/17/EB dėl draudimo įmonių reorganizavimo ir likvidavimo 14 straipsni)	6
--------------	--	---

LT

Kaina:
3 EUR

(Tėsinys antrajame viršelyje)

2011/C 22/05

Likvidavimo procedūra – Sprendimas pradėti likvidavimo procedūrą (savanoriškas likvidavimas neeiliniams visuotiniams draudimo įmonės „Universum Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA“ susirinkimui priėmus sprendimą dėl draudimo įmonės likvidavimo) (skelbiamas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/17/EB dėl draudimo įmonių reorganizavimo ir likvidavimo 14 straipsnį)

7

V Nuomonės

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU BENDROS PREKYBOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

Europos Komisija

2011/C 22/06

Pranešimas apie artėjančią tam tikrą antidempingo priemonių galiojimo pabaiga

8

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

Europos Komisija

2011/C 22/07

Valstybės pagalba – Danija – Valstybės pagalba C 35/10 (ex N 302/10) – Interneto lošimų mokesčiai Danijos azartinų lošimų mokesčių įstatyme – Kvietimas teikti pastabas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 2 dalį⁽¹⁾

9

2011/C 22/08

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla COMP/M.6073 – Daimler/Beiqi Foton Motor CO/Beijing Foton Daimler Automotive/JV) – Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka⁽¹⁾

20

2011/C 22/09

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla COMP/M.5950 – Munksjo/Arjowiggins (decor and abrasive businesses))⁽¹⁾

21

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys trečiąjame viršelyje)

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

TARYBA

Tarybos išvados dėl Europos Audito Rūmų specialiosios ataskaitos Nr. 4/2010

„Ar Leonardo da Vinci mobilumo programos koncepcija ir valdymas gali duoti gerų rezultatų?“

(2011/C 22/01)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

ATSIŽVELGDAMA į Tarybos išvadas dėl Audito Rūmų parengtų specialiųjų ataskaitų nagrinėjimo gerinimo atsižvelgiant į biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūrą⁽¹⁾;

PRIMINDAMA, kad programa „Leonardo da Vinci“ yra Mokymosi visą gyvenimą programos (2007–2013 m.) paprogramė, už kurios įgyvendinimą ir stebesnę visapusiškai atsako Europos Komisija, bendradarbiaudama su nacionalinėmis valdžios institucijomis;

IR PRIPAŽINDAMA, kad mobilumo projektai sudaro didžiausią tos paprogramės dalį,

1. PALANKIAI VERTINA Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 4/2010, kurioje vertinama Mokymosi visą gyvenimą programos paprogramės „Leonardo da Vinci“ mobilumo programos koncepcija ir valdymas⁽²⁾.
2. ATKREIPIA DĖMESĮ į kartu su ataskaita pateiktus Europos Komisijos atsakymus.
3. TEIGIAMAI VERTINA veiksmus, kurių jau imtasi siekiant gerinti Komisijos požiūrių į programos „Leonardo da Vinci“ valdymą.

⁽¹⁾ 2000 m. balandžio 3 d. dok. 7515/00 FIN 127 + 2000 m. balandžio 12 d. COR 1.

⁽²⁾ Specialiųjų ataskaita Nr. 4/2010 „Ar Leonardo da Vinci mobilumo programos koncepcija ir valdymas gali duoti gerų rezultatų?“ (2010 m. spalio 7 d. dok. 14619/10 FIN 452 EDUC 160 SOC 624).

4. PRIPAŽISTA Audito Rūmų bendrą išvadą, kad nors reikia dėti daugiau pastangų, kad būtų pagerintas „Leonardo da Vinci“ mobilumo programos veikimas, šios programos koncepcija ir valdymas iš tiesų galėtų duoti gerų rezultatų.

5. NEPAISANT TO, PATVIRTINA Audito Rūmų ataskaitoje išdėstytais rekomendacijas ir PRAŠO KOMISIJOS, atsižvelgiant tiek į dabartinę, tiek į būsimą programas:

- a) patobulinti ataskaitą apie programos „Leonardo da Vinci“ rezultatus teikimo sistemą ir sukurti išsamią šios programos poveikio vertinimo sistemą mažinant bendrą administracinių naštų, visų pirma kuo skubiau baigiant diegti atitinkamas taikomąsias programas ir priemones;
- b) pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms kokybiškesnę grįztamąją informaciją, kurioje būtų pateikta glausta programos įgyvendinimo nacionaliniu lygiu apžvalga ir išryškinti privalumai bei trūkumai;
- c) patobulinti paraškos vertinimo procedūrą, pvz., toliau rengiant vertintojams skirtą vertinimo vadovą ir įvertinant paraškų vertinimo patikrų išlaidų efektyvumą vykdant kokybės ir poveikio stebėsenos vizitus dalyvaujančiose šalyse;
- d) patobulinti savo kokybės ir poveikio stebėsenos sistemą ir ją koordinuoti su šiuo metu nacionalinių agentūrų rengiamomis metinėmis veiklos ataskaitomis, tuo pačiu stengiantis išvengti, kad padidėtų jų darbo krūvis;

- e) suderinti darbo programos ir metinės ataskaitos struktūras, kad būtų galima palyginti pasiektus rezultatus su planuotais rezultatais;
- f) ištirti, kokių galimybių esama siekiant užtikrinti vartotojui patogią ir veiksmingą partnerių paieškos priemonę, skirtą užsienio dalyvių priėmimui palengvinti;
- g) ne vėliau kaip 2012 m. birželio mėn. informuoti Tarybą apie pažangą, padarytą įgyvendinant šias rekomendacijas.
6. PRAŠO TIEK VALSTYBIŲ NARIŲ, TIEK KOMISIJOS atsižvelgti į specialiojoje ataskaitoje išdėstytyas rekomendacijas platesniame pasirengimo kitos kartos ES programoms švietimo ir mokymo srityje ir diskusijų dėl šių programų kontekste.

EUROPOS KOMISIJA

Euro kursas (¹)

2011 m. sausio 21 d.

(2011/C 22/02)

1 euro =

Valiuta		Valiutos kursas	Valiuta		Valiutos kursas
USD	JAV doleris	1,3521	AUD	Australijos doleris	1,3666
JPY	Japonijos jena	111,87	CAD	Kanados doleris	1,3475
DKK	Danijos krona	7,4533	HKD	Honkongo doleris	10,5301
GBP	Svaras sterlingas	0,84825	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,7844
SEK	Švedijos krona	8,9590	SGD	Singapūro doleris	1,7363
CHF	Šveicarijos frankas	1,3013	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 515,18
ISK	Islandijos krona		ZAR	Pietų Afrikos randas	9,6520
NOK	Norvegijos krona	7,8920	CNY	Kinijos ženminbi juanis	8,9013
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	HRK	Kroatijos kuna	7,3945
CZK	Čekijos krona	24,285	IDR	Indonezijos rupija	12 251,25
HUF	Vengrijos forintas	274,24	MYR	Malaizijos ringitas	4,1374
LTL	Lietuvos litas	3,4528	PHP	Filipinų pesas	60,127
LVL	Latvijos latas	0,7035	RUB	Rusijos rublis	40,5013
PLN	Lenkijos zlotas	3,8748	THB	Tailando batas	41,506
RON	Rumunijos léja	4,2628	BRL	Brazilijos realas	2,2605
TRY	Turkijos lira	2,1309	MXN	Meksikos pesas	16,3146
			INR	Indijos rupija	61,6820

(¹) Šaltinis: valiutų perskaiciavimo kursai paskelbti ECB.

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

Ištrauka iš sprendimo dėl „Glitnir banki hf.“, skelbiama pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo

(2011/C 22/03)

2010 m. lapkričio 22 d. Reikjaviko apygardos teismas priėmė sprendimą, kad „Glitnir banki hf.“, Reg. Nr. 550500-3530, Soltún 26, Reykjavík (toliau – bankas) bus likviduotas, kaip numatyta Įstatymo Nr. 161/2002 XII skyriaus B dalyje išdėstytose bendrosiose taisyklėse, tačiau žr. to paties įstatymo V laikinosios nuostatos 3 ir 4 punktus, o likvidavimo teisinis poveikis numatytas tos pačios nuostatos 2 punkte su pakeitimais, padarytais Įstatymo Nr. 132/2010 2 straipsniu. 2008 m. spalio 8 d. Islandijos finansų priežiūros institucija (FME) prisiėmė akcininkų susirinkimo įgaliojimus ir paskyrė banko likvidavimo adminis-travimo komitetą. Pagal Įstatyme Nr. 129/2008 numatyta leidimą (žr. taip pat Įstatymą Nr. 21/1991), 2008 m. lapkričio 24 d. apygardos teismo sprendimu bankui suteiktas moratoriumas. Nuo tada morato-riumas pratęstas tris kartus, paskutinį kartą – nuo 2010 m. rugpjūčio 13 d. iki 2010 m. lapkričio 24 d. Pagal įstatymus daugiau pratęsti nebuvo galima.

2009 m. balandžio 22 d. įsigaliojusių įstatymu Nr. 44/2009 buvo iš dalies pakeistas finansų įmonei suteikto moratoriumo pobūdis ir esmė. Pagal įstatymo Nr. 44/2009 II laikinosios nuostatos 2 punktą (Įstatymo Nr. 161/2002 V laikinoji nuostata) moratoriumui taikomos įstatymo Nr. 161/2002 101 straipsnio 1 dalies ir 102, 103 ir 103a straipsnių nuostatos su pakeitimais, padarytais Įstatymo Nr. 44/2009 5 straipsnio 1 dalimi ir 6–8 straipsniais, tarytum bankui likvidavimo procedūra pagal teismo sprendimą pradėta taikyti tą dieną, kurią įsigaliojo įstatymas. Vis dėlto teigama, kad, kol galioja leidimas taikyti moratoriumą, likvidavimo procedūra turėtų būti laikoma moratoriumu. Įstatyme Nr. 44/2009 taip pat nurodyta, kad pasibaigus tokiam moratoriumui įmonė be specialaus teismo sprendimo automatiškai laikoma likviduojama pagal bendrąsias taisyklės. Banko likvidavimo taryba paskirta 2009 m. gegužės 12 d. Reikjaviko apygardos teismo sprendimu.

Paskelbtas kvietimas kreditoriams teikti reikalavimus, o reikalavimų teikimo terminas – 2009 m. lapkričio 26 d. Ne tik kvietime, bet ir skelbime buvo nurodytas terminas, kurio reikia laikytis. Įvyko trys kreditorių susirinkimai, skirti aptarti pateiktus reikalavimus. Dar vienas susirinkimas numatytas 2011 m. balandžio 14 d. Tikimasi, kad per tą susirinkimą bus pristatyti galutiniai likvidavimo tarybos sprendimai dėl bankui pateiktų reikalavimų pripažinimo.

Įstatymu Nr. 132/2010, kuris įsigaliojo 2010 m. lapkričio 17 d., iš dalies keičiamas įstatymas Nr. 161/2002 siekiant nustatyti, kad prieš įmonei suteikto moratoriumo pabaigą likvidavimo administravimo komitetas ir likvidavimo taryba gali teikti bendrą prašymą, kad teismas priimtu sprendimą, jog įmonės likvidavimas būtų vykdomas pagal bendrąsias taisyklės, jeigu teismo vertinimu buvo laikomasi esminiu įstatymo 101 straipsnio 2 dalies 3 punkte išdėstyto reikalavimų. Jei teismas prašymą patenkina, priemonės, kurių imtasi įmonei taikomo moratoriumo laikotarpiu nuo tada, kai įsigaliojo įstatymas Nr. 44/2009, nekeičiamos.

Likvidavimo administravimo komitetas ir likvidavimo taryba pateikė prašymą dėl tokio sprendimo ir 2010 m. lapkričio 22 d. skelbimas buvo paskelbtas remiantis įstatymu su pakeitimais, padarytais įstatymu Nr. 132/2010. Teismas nustatė, kad įstatyme nurodytos sąlygos, kurioms esant galima priimti sprendimą dėl likvidavimo, įvykdystos.

Banko turtas siekia apie 783 mlrd. ISK (remiantis dabartinėmis išieškotinėmis lėšų prognozėmis ir 2010 m. rugpjūčio 30 d. ISK valiutos keitimo kursu), o jo įsipareigojimų suma siekia apie 2 838 mlrd. ISK. Todėl, teismo vertinimu, bankas buvo nemokus ir nepanašu, kad mokėjimo sunkumai būtų laikino pobūdžio (žr. įstatymo Nr. 161/2002 101 straipsnio 2 dalies 3 punktą).

Be to, teismo sprendimu patvirtinama, kad, kaip numatyta įstatymuose, priemonės, kurių imtasi įmonei taikomo moratoriumo laikotarpiu po to, kai įsigaliojo įstatymas Nr. 44/2009, lieka galioti. Pavyzdžiu, galioja banko likvidavimo administravimo komiteto ir likvidavimo tarybos paskyrimas, taip pat visos priemonės, kurių imtasi pagal įstatymo Nr. 161/2002 101–103 ir 103a straipsnius (žr. įstatymo V laikinosios

nuostatos 2 punktą). Sprendimu taip pat patvirtinama, kad Įstatymo Nr. 44/2009 įsigaliojimo data – 2009 m. balandžio 22 d. – ir toliau bus naudojama kaip atskaitos taškas nustatant reikalavimų eiliškumą ir kitą teisinį poveikį, kuris nustatomas pagal datą, kurią paskelbtas sprendimas dėl likvidavimo.

Reikjavikas, 2010 m. lapkričio 30 d.

„Glitnir banki hf.“ likvidavimo taryba
Steinunn H. GUÐBJARTSDÓTTIR, Aukščiausiojo teismo igaliotoji atstovė
Páll EIRÍKSSON, Apygardos teismo igaliotasis atstovas

„Glitnir banki hf.“ likvidavimo administravimo komitetas
Arni TÓMASSON
Heimir HARALDSSON
Thórdís BJARNADÓTTIR, Aukščiausiojo teismo igaliotoji atstovė

Likvidavimo procedūra

Sprendimas pradėti ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA likvidavimo procedūrą

(Pranešimas skelbiamas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/17/EB dėl draudimo įmonių reorganizavimo ir likvidavimo 14 straipsnį)

(2011/C 22/04)

Draudimo įmonė	ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Sprendimo priėmimo ir įsigaliojimo data, sprendimo pobūdis	2010 m. gruodžio 6 d. Ekonominės plėtros ministro dekretas – Leidimo visose srityse vykdyti veiklą panaikinimas ir privalomas likvidavimas pagal įstatymo galią turinčio dekreto Nr. 209/2005 245 straipsnį
Kompetentingos institucijos	Ministero dello Sviluppo Economico Via Molise 2 00187 Roma RM ITALIA
Priežiūros institucija	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Paskirtas likvidatorius	Dott. Angelo Cremonese Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA Tel. +39 02006317 Faks. +39 0269901389
Taikytini teisės aktai	Įstatymo galia turinčio dekreto Nr. 209/2005 245 straipsnis

2010 m. kovo 29 d. Ekonominės plėtros ministerijos dekretu įmonei ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA, įsteigtai adresu Viale Nazario Sauro 14, Milanas, panaikinamas leidimas visose srityse vykdyti veiklą ir privalomai likviduojami jos administravimo organai pagal 2005 m. rugpjūto 7 d. įstatymo galia turinčio dekreto Nr. 209 245 straipsnį.

Likvidavimo procedūra

Sprendimas pradėti likvidavimo procedūrą (savanoriškas likvidavimas neeiliniams visuotiniams draudimo įmonės „Universum Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA“ susirinkimui priėmus sprendimą dėl draudimo įmonės likvidavimo)

(skelbiamas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/17/EB dėl draudimo įmonių reorganizavimo ir likvidavimo 14 straipsnį)

(2011/C 22/05)

Draudimo įmonė	Universum Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA ul. Słomińskiego 19, lok 515 00-195 Warszawa POLSKA/POLAND
Sprendimo priėmimo data, įsigaliojimo data ir pobūdis	2010 m. gruodžio 1 d., draudimo įmonės „Universum Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA“ 2010 m. gruodžio 1 d. neeilinio visuotinio susirinkimo sprendimai Nr. 1 ir Nr. 2 likviduoti draudimo įmonę „Universum Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA“ ir 2011 m. sausio 1 d. pradėti jos likvidavimo procedūrą
Kompetentingos institucijos	Visuotinis draudimo įmonės „Universum Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA“ susirinkimas
Priežiūros institucija	Komisja Nadzoru Finansowego (Finansinės priežiūros komisija) Pl. Powstańców Warszawy 1 00-950 Warszawa POLSKA/POLAND
Paskirtasis likvidatorius	Agnieszka Senkowska, Izabela Maniak ul. Słomińskiego 19, lok 515 00-195 Warszawa POLSKA/POLAND
Taikoma teisė	Lenkijos teisė: 2003 m. gegužės 22 d. Draudimo veiklos įstatymo (Ustawa o działalności ubezpieczeniowej) 192 straipsnis (2010 m. Lenkijos Respublikos įstatymų leidinio Nr. 11 66 punktas su pakeitimais)

V

(Nuomonės)

**PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU BENDROS PREKYBOS POLITIKOS
IGYVENDINIMU**

EUROPOS KOMISIJA

Pranešimas apie artėjančią tam tikrų antidempingo priemonių galiojimo pabaigą
(2011/C 22/06)

1. Kaip numatyta 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009⁽¹⁾ dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių 11 straipsnio 2 dalyje, Europos Komisija praneša, kad, jeigu nebus inicijuota peržiūra pagal toliau nurodytą procedūrą, toliau minimos antidempingo priemonės nustos galioti lentelėje nurodytą dieną.

2. Procedūra

Sąjungos gamintojai gali pateikti rašytinį prašymą atliliki peržiūrą. Prašyme turi būti pateikta pakankamai įrodymų, kad pasibaigus priemonių galiojimui dempingas ir daroma žala greičiausiai tėstusi arba pasikartotų.

Jeigu Komisija nuspres peržiūrēti aptariamas priemones, importuotojams, eksportuotojams, eksportuojančios šalies atstovams ir Sąjungos gamintojams bus suteikiama galimybė papildyti peržiūros prašyme išdėstyta informaciją, ją paneigtį arba pateikti su ja susijusių pastabų.

3. Terminas

Bet kuriuo metu nuo šio pranešimo paskelbimo dienos, bet ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki lentelėje nurodytos dienos, Sąjungos gamintojai, remdamiesi tuo, kas išdėstyta pirmiau, Europos Komisijos Prekybos generaliniam direktoratui (European Commission, Directorate-General for Trade (Unit H-1), N-105, 4/92, B-1049 Brussels)⁽²⁾ gali pateikti rašytinį prašymą atliliki peržiūrą.

4. Šis pranešimas skelbiamas pagal reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 2 dalį.

Produktas	Kilmės arba eksporto šalis (-ys)	Priemonės	Nuoroda	Galiojimo terminas
Tam tikri plastikiniai maišeliai ir krepšeliai	Kinijos Liaudies Respublika Tailandas	Antidempingo muitas	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1425/2006 (OL L 270, 2006 9 29, p. 4)	2011 9 30

⁽¹⁾ OL L 343, 2009 12 22, p. 51.

⁽²⁾ Faks. +32 22956505.

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

EUROPOS KOMISIJA

VALSTYBĖS PAGALBA – DANIA

Valstybės pagalba C 35/10 (ex N 302/10)

Interneto lošimų mokesčiai Danijos azartinių lošimų mokesčių įstatyme

Kvietimas teikti pastabas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 2 dalį

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/C 22/07)

2010 m. gruodžio 14 d. raštu, pateiktu originalo kalba po šios santraukos, Komisija pranešė Danijos Karalystei apie savo sprendimą pradėti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl minėtos priemonės.

Per vieną mėnesį nuo šios santraukos ir prie jos pridėto rašto paskelbimo dienos suinteresuotosios šalys gali pateikti pastabas apie priemonę, dėl kurios Komisija pradeda procedūrą, adresu:

European Commission
 Directorate-General for Competition
 State aid Greffe
 Rue Joseph II 70/Jozef II-straat 70
 1049 Bruxelles/Brussel
 BELGIQUE/BELGIË
 Faks. +32 22961242

Gautos pastabos bus perduotos Danijos Karalystei. Pastabas teikianti suinteresuotoji šalis gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jos tapatybės.

SANTRAUKOS TEKSTAS

1. PROCEDŪRA

2010 m. liepos 6 d. Danijos valdžios institucijos dėl teisinio aiškumo pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį pranešė apie teisės akto dėl azartinių lošimų mokesčių pasiūlymą L 203. Tuo pačiu metu Komisija gavo du atskirus skundus: vieną iš Danijos žaidimų automatų gamintojų asociacijos (2010 m. liepos 23 d.), o kitą – 2010 m. rugpjūčio 6 d. iš „the Royal Casino“, realaus kazino valdytojo.

paslaugų teikėja. Jokios kitos įmonės, išskyrus licencijos turėtoją („Danske Spil A/S“), neturėjo teisės teikti azartinių lošimų paslaugų Danijoje ar jas reklamuoti – už tai buvo numatytos baudos. Nepaisant šio draudimo, nuotoliniai (internetu) azartinių lošimų paslaugų teikėjai galėjo teikti paslaugas Danijoje, todėl iš esmės buvo laikoma, kad jie teikė neteisetas azartinių lošimų paslaugas. Kadangi buvo pažeista monopolija, prarastos mokesčių pajamos ir nebuvu kontroliuojama neteisėta laikoma veikla, vyriausybė pasiūlė atverti interneto rinką, nes tai vienintelis būdas susigražinti lošėjų ir interneto operatorių kontrolę.

2. PRIEMONĖS, DĖL KURIOS KOMISIJA PRADEDA PROCEDŪRĄ, APRAŠYMAS

2009 m. Danijos vyriausybė nusprendė pradėti teisės aktų, kuriais reglamentuojama azartinių lošimų rinka, reformą. Iki tol azartinių lošimų sektorius valdymas iš esmės buvo valstybės monopolija, o „Danske Spil A/S“ buvo vienintelė atitinkamų

Naujuoju įstatymu monopolija panaikinama ir numatomas azartinių lošimų sektorius reguliavimas ir dalinis liberalizavimas. Šiame pakete, *inter alia*, yra 2010 m. liepos 1 d. įstatymas Nr. 848 dėl azartinių lošimų ir 2010 m. birželio 25 d. įstatymas Nr. 698 dėl azartinių lošimų mokesčių, apie kurį buvo pranešta. Paketas turėtų įsigalioti 2011 m. sausio 1 d. Tačiau, kadangi

įstatymai gali įsigalioti tik gavus išankstinių Komisijos pritarimą, sprendimą dėl šių dviejų įstatymų įsigiliojimo datos priima mokesčių ministras.

Kalbant apie interneto ir realių azartinių lošimų paslaugų mokesčius, pagal naują mokesčių tvarką interneto ir realūs azartinių lošimų operatoriai bus apmokestinami skirtingai – mokesčio tarifas realiems kazino (ruletėms, juodajam Džekui, baccarat, punto banco, pokeriu ir kazino patalpose įrengtiems lošimų automatams) gali siekti 75 % visų lošimų pajamų (VLP – visų statymų suma išskaičius laimėjimus) ir 71 % VLP patalpose įrengtiems lošimų automatams (t. y. žaidimams su prizais (ŽSP), kaip antai lošimo automatai lošimo namuose ir restauruose), o teikiant šių žaidimų paslaugas internetu, taikomas fiksotas 20 % VLP mokesčis.

3. PRIEMONĖS ĮVERTINIMAS

Danijos valdžios institucijos teigia pranešusios Komisijai apie planuojamą liberalizavimą pagal Direktyvoje 98/34/EB dėl informacijos teikimo tvarkos nustatytas taisykles ir nurodo, kad 2010 m. balandžio 19 d. raštu atsakydama į šią informaciją Komisija pranešė pritarianti planuojamam liberalizavimui.

Danijos valdžios institucijos neneigia, kad priemonė atitinka valstybės lėšų kriterijus ir kad galimos finansinės naudos gavėjai yra SESV 107 straipsnio 1 dalyje nurodytos įmonės. Vis dėlto jos mano, kad priemonė nėra pagalba, nes ji ne atrankinė ir todėl niekam nesuteikia pranašumo. Be to, jų nuomone, interneto ir realių lošimų apmokestinimo skirtumą pateisina „sistemos pobūdis ar bendroji struktūra“.

Nors Danijos valdžios institucijos pripažista, kad internetu ir realiai teikiamas lažybų paslaugos priklauso tai pačiai rinkai ir todėl jas reikia apmokestinti vienodai (20 procentų), jų manymu, azartiniai lošimai internete ir realiuose lošimo namuose yra dvi visiškai atskiros ir nepalyginamos rinkos, todėl joms negali būti taikomi tokio pat dydžio mokesčiai. Kadangi šios dvi rinkos tariamai yra skirtinges ir atskiros, teisiškai ir faktiškai skirtingoms įmonėms būtų taikomas skirtinges realių ir interneto lošimų veiklos apmokestinimas.

Danijos valdžios institucijos tvirtina, kad azartiniai lošimai realiuose lošimo namuose ir internete taip pat skiriasi techniškai. Realiuose kazino didžioji dalis žaidimų žaidžiama vien gyvai, o nuotolinis žaidimas visada generuoja kitame serveryje įdiegtą kompiuterių programinę įranga. Be to, Danijos valdžios institucijos teigia, kad realių azartinių lošimų ir nuotolinii paslaugų negalima laikyti tarpusavyje konkuruojančiomis sritimis – jos yra atskiros ir net viena kitą papildo. Jos nurodo,

kad lošimas realiuose kazino reikalauja daugiau pastangų ir išlaidų – sugaštama daugiau laiko ir išleidžiama daugiau pinigų transportui, aprangos kodą atitinkantiems drabužiams, mokamas įėjimo mokesčis, paisoma draudimo rūkyti. Šios papildomos pastangos rodo, kad lošimas realiuose kazino yra ypatinga veikla, kurioje labai svarbūs socialiniai aspektai. Be to, labai skiriasi ir teikiamų paslaugų pobūdis. Danijos valdžios institucijos nurodo, kad fizinis vartotojo dalyvavimas azartinuose lošimuose sukuria socialinį lošimo potyri, su kuriuo susijęs ir kitų paslaugų vartojimas (gėrimų ar užkandžių pirkimas). Taip pat jos tvirtina, kad realių ir nuotolinių kazino lankytojai skiriasi pagal amžių, lytį ir išsilavinimą.

Su Danijos valdžios institucijų argumentais visiškai nesutinka dvi skundo pateikėjos, kurių nuomonė kardinaliai priešinga; jų manymu, azartiniai lošimai internete ir realiuose lošimo namuose yra tie patys žaidimai, taigi tai yra vienos rinkos segmentai. Todėl interneto operatoriams taikytinas mažesnis mokesčio tarifas būtų aiškus realių lošimo namų operatorių diskriminavimas ir valstybės pagalba, suteikianti išimtinį pranašumą interneto operatoriams.

Kol kas Komisijai kyla abejonių, ar interneto ir realius lošimus organizuojančios įmonės nėra panasioms teisiškai ir faktiškai jų apmokestinimo pagal praneštą priemonę požiūriu. Todėl Komisija mano, kad azartinių lošimų mokesčių įstatymas gali būti atrankinio pobūdžio priemonė, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje.

Kalbant apie pagrindimą remiantis mokesčių sistemos pobūdžiu ir bendraja struktūra, Danijos valdžios institucijos tvirtina, kad nustatyti daug mažesnį (20 procentų) interneto lošimų mokesčių teko siekiant išlaviruoti sudėtingoje situacijoje, kai, viena vertus, reikia laikytis Danijos įstatymuose dėl azartinių lošimų nustatytų bendrujų tikslų, ir, kita vertus, užtikrinti, kad žemas mokesčis paskatintų interneto operatorius įsigyti danišką licenciją, užuot toliau teikus interneto lošimų paslaugas iš kitų teisinių sistemų su mažesniais mokesčiais. Be kita ko, skundo pateikėjos pabrėžė, kad išduoti neribotą skaičių interneto kazino licencijų esant tokiemis mažiemis mokesčiams, tuo pat metu griežtai ribojant realiai veikiančių kazino licencijų skaičių ir išlaikant didesnius mokesčius, tikrai neatitinka Danijos azartinių lošimų apmokestinimo sistemos esmės ir logikos.

Pagal nusistovėjusią teismų praktiką remiantis mokesčių sistemos pobūdžiu ir bendraja struktūra negalima pasitelkti kitose valstybėse narėse taikomų mokesčių įstatymų argumento. Be to, įmonių konkurencingumo didinimo argumentas teismų praktikoje visada buvo atmetamas kaip netinkamas pagrindimas.

Kol kas Komisijai kyla abejonių, ar mokesčių sistemos logika pateisina šią priemonę.

Šiuo etapu Komisija mano, kad priemonė gali būti pagalba. Be to, Komisija vis dar nėra tikra, ar priemonė atitinka suderinamumo su vidaus rinka reikalavimus pagal SESV 107 straipsnio 2 ir 3 dalis.

RAŠTO TEKSTAS

„Komissionen skal meddele Kongeriget Danmark, at den efter at have undersøgt de danske myndigheders oplysninger om ovennævnte foranstaltung har besluttet at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt »EUF-traktaten«).

1. SAGSFORLØB

- (1) Den 6. juli 2010 anmeldte de danske myndigheder efter EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, lovforslag L 203 om afgifter af spil (»spilleafgiftsloven«⁽¹⁾) af hensyn til den retlige sikkerhed. Ved brev af 11. august og 22. september 2010 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, som de danske myndigheder fremsendte ved brev af 20. oktober 2010.
- (2) Desuden modtog Kommissionen to særskilte klager over spilleafgiftsloven. Den første klage blev indsendt den 23. juli 2010 af Dansk Automat Brancheforening (DAB). Den anden klage blev indsendt den 6. august 2010 af et landbaseret kasino, »Royal Casino«. De to klager blev den 23. september 2010 videresendt til de danske myndigheder, som blev opfordret til at fremsætte bemærkninger dertil. De danske myndigheder fremsatte deres bemærkninger ved ovennævnte brev af 20. oktober 2010.
- (3) Den 10. november 2010 blev der i Bruxelles afholdt et møde med de danske myndigheder med det formål at drøfte anmeldelsen og de to ovennævnte klager. De danske myndigheder fremlagde på mødet et notat med titlen »The dilemma created by the pending State aid case«, hvori de også oplyste, at de ville utsætte den anmeldte lovs ikrafttræden, indtil Kommissionen havde truffet afgørelse i sagen.

2. BAGGRUND

2.1. Det nuværende spillemarked

- (4) Den anmeldte lov er blevet indført som led i liberaliseringen af det danske spillemarked, der hidtil hovedsagelig har været underlagt et statsmonopol. Liberaliseringen skulle efter de oprindelige planer have fundet sted pr. 1. januar 2011.
- (5) I henhold til den gældende lovgivning (baseret på lovbekendtgørelse nr. 273 af 17. april 2008) er skatteministeren bemyndiget til at meddele bevilling til udbud af spil, lotterier og væddemål mod betaling af afgift til staten.
- (6) Hidtil er der ved lov kun meddelt én bevilling, nemlig til det statskontrollerede selskab, »Danske Spil A/S«, hvor

skatteministeriet ejer 80 % af aktierne. De resterende 20 % ejes af Danmarks Idræts-Forbund og Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger. Danske Spil er således for øjeblikket den eneste lovlige udbyder af spil i Danmark bortset fra visse særlige markeder (såsom kasinoer, spillehaller eller duekapflyvniner).

- (7) Efter de gældende regler er det ikke tilladt for andre virksomheder end monopolinnehaveren, Danske Spil A/S, at udbyde eller reklamere for spil i Danmark. Overtrædelser straffes med bøde.
- (8) Danske Spil har også monopol på det danske marked for væddemål og udbyder såvel onlinevæddemål som landbaserede væddemål. Den nuværende afgiftssats for væddemål er på 30 %.
- (9) For øjeblikket er det kun Danske Spil, der kan udbyde onlinekasinospil, men selskabet har hidtil valgt ikke at udbyde disse spil online. På trods af dette forbud mod at udbyde onlinespil har spiludbydere, der er etableret i andre lande, i de sidste par år udbudt deres tjenester til den danske offentlighed ved at reklamere gennem såvel danske som udenlandske medier.
- (10) Med hensyn til landbaserede kasinoer er der kun meddelt et begrænset antal bevillinger (ni). Der findes for øjeblikket seks kasinoer i Danmark, som alle er knyttet til hoteller, enten i større byer eller på badested. Disse kasinoer drives af private investorer, også fra andre medlemsstater. Generelt må et kasino kun udbyde roulette, baccarat, punto banco og black jack. Justitsministeren kan dog give tilladelse til andre former for spil, såsom poker. Desuden kan der i landbaserede kasinoer opstilles spilleautomater, som kun kan benyttes af gæsterne.
- (11) Spilleautomater kan kun opstilles i restauranter med alkoholbevilling og i private og offentlige spillehaller. Ved spilleautomater forstås mekaniske eller elektroniske maskiner, der kan anvendes til spil, hvor spilleren mod en økonomisk indsats kan vinde en gevinst bestående af kontanter eller spillemønter. Ifølge lov om spilleautomater må opstilling og drift af spilleautomater kun ske med spillemyndighedens tilladelse. På nuværende tidspunkt er det kun Danske Spil, der har bevilling til at udbyde online-spilleautomater, men som anført ovenfor, har selskabet valgt ikke at gøre det.

2.2. Liberaliseringsprocessen

- (12) Den danske regering har besluttet at gennemføre en reform af den gældende lovgivning om spil og væddemål for at erstatter det eksisterende monopol med et reguleret og delvis liberaliseret system. Liberaliseringen blev bl.a. anset for nødvendig af hensyn til EU-retten — efter at der var blevet indledt en overtrædelsesprocedure og fremsat en begrundet udtalelse den 23. marts 2007⁽²⁾ — og for at imødegå truslen fra ulovlige onlinespil, som udbydes af spiloperatorer i andre lande.

⁽¹⁾ Lov nr. 698 om afgifter af spil var allerede blevet vedtaget den 25. juni 2010.

⁽²⁾ Overtrædelsesprocedure nr. 2003/4365, se også IP/07/360.

- (13) Liberaliseringsprocessen blev under folketingsbehandlingen begrundet med henvisning til den seneste teknologiske udvikling, som betyder, at Danmark nu er en del af et globalt kommunikationssamfund, hvor forbrugerne har adgang til en lang række tjenester fra udbydere i forskellige jurisdiktioner. Over de sidste 10 år har spil udviklet sig til et betydeligt salgsprodukt på internettet, især efter indførelsen af onlinepoker. Internettet har givet danskerne mulighed for at sammenligne Danske Spils produkter og produktsortiment med produkter fra udbydere af online-spil i Det Forenede Kongerige, Malta, Gibraltar og andre lande. Et hastigt voksende antal danske spillere er derfor i de senere år begyndt at spille med internationale spiludbydere. De danske myndigheder frygter, at udbuddet af spil vil kunne få negative følger for samfundet i form af kriminalitet og forstyrrelse af den offentlige orden og føre til ludomania hos utsatte personer, hvis ikke det reguleres og kontrolleres intensivt. Samtidig er Danske Spils overskud faldet gradvis. Det er derfor nødvendigt, at de danske myndigheder kan regulere og kontrollere de spil, der udbydes til danskerne, for at kanalisere dansernes spil ind i kontrollerede rammer og forebygge negative sociale følgevirkninger i samfundet.
- (14) Den anmeldte lov indgår i et lovsæt, der blev indført for at liberalisere spilmarkedet⁽¹⁾. Det overordnede formål med denne nye lovreform inden for spil er at holde forbruget af spil på et moderat niveau, at beskytte unge og andre utsatte personer mod udnyttelse eller mod udvikling af ludomania, at beskytte spillerne ved at sikre, at spil udbydes på en rimelig, ansvarlig og gennemsigtig måde, og at sikre lov og orden og forhindre udvikling af spilrelateret kriminalitet.
- (15) Efter liberaliseringen kan det danske marked for spil generelt beskrives således:

- a) Væddemål: der er planlagt en fuldstændig liberalisering, og der kan meddeles bevilling til såvel online- som landbaserede væddemål i en periode på 5 år. Visse former for væddemål, som f.eks. hestevæddeløb, er dog udelukket.
- b) Landbaserede kasinoer: der meddeles ingen nye bevilinger, da der ikke er sket nogen væsentlige ændringer i driften af landbaserede kasinoer.
- c) Onlinekasinoer: der er planlagt en fuldstændig liberalisering, idet der kan meddeles et ubegrænset antal bevillinger til privatpersoner, virksomheder og sammenslutninger, der opfylder de fastsatte betingelser. Onlinekasinoer kan udbyde roulette, baccarat, punto banco, black jack, poker og spil på spilleautomater.
- d) Spilleautomater: dette marked er forholdsvis liberaliseret, da der kun kan nægtes bevilling, hvis politiet beslutter det af hensyn til den offentlige orden.

⁽¹⁾ Lov om spil (nr. 848 af 1. juli 2010), lov om udlodning af overskud fra lotteri samt heste- og hundevæddemål (nr. 696 af 25. juni 2010) og lov om Danske Spil A/S (nr. 695 af 25. juni 2010).

2.3. Beskrivelse af den anmeldte foranstaltning

De former for spil, som foranstaltningen omfatter

- (16) Det er i § 3 i lov om spil fastsat, at »udbud eller arrangement af spil kræver tilladelse, medmindre andet følger af denne lov eller anden lovgivning«. Desuden fastlægger spilleafgiftsloven det princip, at »udbud eller arrangement af spil er afgiftspligtigt« (§ 1).
- (17) Efter definitionen i § 5 i lov om spil omfatter spil: i) lotteri, ii) kombinationsspil og iii) væddemål.
- (18) Ved kombinationsspil forstås »aktiviteter, hvor en deltager har en chance for at vinde en gevinst, og hvor gevinstchancen beror på en kombination af færdighed og tilfældighed«. Kombinationsspil omfatter således spil, der ofte udbydes af kasinoer, såsom roulette, poker, baccarat, black jack og spil på gevinstgivende spilleautomater.
- (19) I § 5 lov om spil defineres onlinespil som »spil, der indgås mellem en spiller og en spiludbyder ved brug af fjernkommunikation«. I samme bestemmelse defineres landbaserede spil som »spil, der indgås, ved at en spiller og en spiludbyder eller spiludbyderens forhandler mødes fysisk«. Væddemål defineres som »aktiviteter, hvor en deltager har en chance for at vinde en gevinst, og hvor der væddes om resultatet af en fremtidig begivenhed eller indtraffelse af en fremtidig hændelse«.
- (20) Efter spilleafgiftsloven er følgende spil afgiftspligtige: i) lotteri, herunder klasselotteri og almennyttigt lotteri, ii) væddemål, herunder lokale puljevæddemål, iii) landbaserede kasinoer, iv) onlinekasinoer, v) gevinstgivende spilleautomater i spillehaller og restauranter og vi) spil uden indsats⁽²⁾.

Afgiftsmæssig behandling af spil

- (21) Den anmeldte foranstaltning omfatter forskellige afgiftsatser for spil, der udbydes i onlinekasinoer, og for spil, der udbydes i landbaserede kasinoer.
- (22) Indehavere af tilladelse til udbud af spil i et onlinekasino skal betale en afgift på 20 % af bruttospilleindtægten (»BSI« — indsatserne minus gevinsterne)⁽³⁾.
- (23) Indehavere af tilladelse til udbud af spil i landbaserede kasinoer skal dog betale en basisafgift på 45 % af BSI (fratrukket værdien af spillemærkerne i troncen) og en tillægsafgift på 30 % af den del af BSI (fratrukket værdien af spillemærkerne i troncen), der overstiger 4 mio. DKK (beregnet månedligt), jf. § 10 i spilleafgiftsloven⁽⁴⁾.
- (24) Indehavere af tilladelse til udbud af spil på gevinstgivende spilleautomater i spillehaller og restauranter skal betale en afgift på 41 % af BSI. Der skal af spilleautomater opstillet i restauranter og spillehaller betales en tillægsafgift på 30 % af den del af BSI, der overstiger henholdsvis 30 000 DKK og 250 000 DKK⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Se kapitel 2 i spilleafgiftsloven.

⁽³⁾ § 11 i spilleafgiftsloven.

⁽⁴⁾ 1 DKK = 0,13 EUR.

⁽⁵⁾ Beløbet tillægges 3 000 DKK pr. automat for indtil 50 automater og 1 500 DKK pr. automat derudover, jf. § 12 i spilleafgiftsloven.

- (25) Indehavere af tilladelse til udbud af væddemål skal betale en afgift på 20 % af BSI, og det gælder både landbaserede væddemål og onlinevæddemål.

Gebryrer

- (26) Efter den nye lov om spil skal en ansøger ved ansøgning om tilladelse til at udbyde væddemål eller onlinekasino betale et gebyr på 250 000 DKK (350 000 DKK, hvis der ansøges om både væddemål og onlinekasino) og et årligt gebyr på mellem 50 000 DKK og 1 500 000 DKK afhængigt af spillindtægtens størrelse.

Ikraftræden

- (27) Selv om den anmeldte foranstaltung oprindelig skulle træde i kraft den 1. januar 2011, er det af hensyn til overholdelsen af statsstøttetreglerne fastsat i spilleafgiftslovens § 35, stk. 1, at skatteministeren fastsætter tids punktet for lovens ikraftræden.

3. DE DANSKE MYNDIGHEDERS ARGUMENTER

- (28) De danske myndigheder erindrer om, at de, efter at de i en årrække har fastholdt, at deres spilmonopol var lovligt i henhold til EU-traktaten ud fra ufravigelige samfundsmæssige hensyn, endelig i 2009 besluttede at foretage en delvis liberalisering af markedet, som var ved at blive undermineret af truslen om ulovligt onlinespil.
- (29) De understreger, at deres planlagte liberaliseringsmodel blev anmeldt til Kommissionen i overensstemmelse med reglerne i informationsproceduredirektivet⁽¹⁾, og at Kommissionen i sit brev af 19. april 2010 udtrykte tilfredshed med den planlagte liberalisering som omhandlet i denne anmeldelse.
- (30) De danske myndigheder mener derfor, at spilleafgiftsloven er forenlig med udøvelsen af traktatens grundlæggende friheder, og at den ikke indebærer statsstøtte som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.
- (31) De danske myndigheder bestrider ikke, at foranstaltungens opfylder kriterierne for brug af statsmidler, eller at modtagerne af en eventuel finansiel fordel er virksomheder som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1. De mener dog ikke, at foranstaltungens indebærer støtte, da den ikke er selektiv og derfor ikke medfører nogen fordel. Endvidere finder de, at forskellen i afgiftsmæssig behandling mellem onlinespil og landbaserede spil er berettiget som følge af »systemets karakter eller forvaltning«.

Ingen selektivitet

- (32) De danske myndigheder fremfører, at en statsforanstaltung ifølge retspraksis er selektiv, hvis den begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner i forhold til andre virksomheder, som under hensyntagen til det

formål, der forfølges med den pågældende ordning, befinner sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation⁽²⁾.

- (33) Selv om de danske myndigheder erkender, at onlinevæddemål og landbaserede væddemål tilhører samme marked og derfor bør være underlagt samme afgiftsniveau (20 %), mener de, at markederne for onlinekasinoer og landbaserede kasinoer udgør to vidt forskellige markeder, som ikke kan sammenlignes og derfor heller ikke kan være underlagt samme afgiftsniveau.
- (34) De danske myndigheder hævder især, under henvisning til *Adria-Wien Pipeline*-sagen, at en sammenligning af virksomhedernes retlige og faktiske situation indebærer en analyse af de relevante markeder. I denne forbindelse hævder de danske myndigheder på grundlag af sociale og statistiske undersøgelser, at forbrugerne betragter onlinespil og landbaserede spil som to forskellige aktiviteter (undersøgelse foretaget af Socialforskningsinstituttet i 2007 og sammenlignende dataark og diagrammer for onlinemarkeder og landbaserede markeder, udarbejdet af European Gaming and Betting Association — EGBA i januar og marts 2009).
- (35) De fremfører desuden, at forbrugernes profil med hensyn til alder, køn og uddannelsesniveau ikke er den samme for landbaserede spil som for onlinespil (Nomismas rapport fra juni 2007 om markedet for onlinevæddemål i Italien).
- (36) Ifølge de danske myndigheder er landbaserede spil og internetspil teknisk set heller ikke ens. Mens de fleste spil i landbaserede kasinoer er helt manuelt baseret, udføres onlinespil udelukkende af computersoftware, der er installeret på en onlineplatform. Den type tjenester, der uddybes, varierer også betydeligt. I denne forbindelse fremfører de danske myndigheder, at forbrugernes fysiske tilstedeværelse ved landbaserede spil indebærer en social oplevelse, som også omfatter andre tjenester (som f.eks. køb af drikkevarer eller snacks).
- (37) Desuden hævder de danske myndigheder, at landbaserede spil og onlinespil ikke bør anses for at konkurrere med hinanden, men snarere bør betragtes som særskilte og endog komplementære aktiviteter. I denne forbindelse påpeger de, at spil i landbaserede kasinoer indebærer en ekstra indsats og flere omkostninger i form af tid og penge på transport, overholdelse af påklædningsregler, betaling af entré eller rygeforbud. Disse yderligere forhold skulle vise, at spil i landbaserede kasinoer er en særlig oplevelse, hvor de sociale aspekter spiller en stor rolle.
- (38) De danske myndigheder påpeger også, at kontrollen over forbrugeren ikke er den samme ved onlinespil som ved landbaserede spil. I landbaserede kasinoer, hvor forbrugerne er samlet i de samme lokaler, kan personalet reagere over for spillere, der udviser en problematisk social adfærd (som f.eks. spillere, der snyder, er mentalt ustabile eller påvirket af alkohol). Udbydere af internetspil kan derimod ikke kontrollere spillerens spillemønster, mentale tilstand eller finansielle forhold.

⁽¹⁾ Anmeldelse nr. 2009/372/DK til Kommissionen i henhold til Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 (EFT L 24 af 21.7.1998, s. 37).

⁽²⁾ Sag C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, Sml. 2001 I, s. 8365, præmis 41, og sag C-409/00, *Spanien mod Kommissionen*, Sml. 2003 I, s. 1487, præmis 47.

- (39) De danske myndigheder understreger også, at de landbaserede kasinoers faldende rentabilitet og markedsandel i de senere år ikke skyldes konkurrence fra onlineoperatører, men snarere er en følge af den aktuelle finanskrisse og indførelsen af ryggeforbud på offentlige steder.
- (40) De danske myndigheder henviser også til *Ladbrokesagen*⁽¹⁾, hvor Domstolen fastslog, at væddemål om hestevæddeløb i Frankrig og væddemål i Frankrig om hestevæddeløb i Belgien udgjorde to forskellige kategorier, som gjorde en forskel i den afgiftsmæssige behandling berettiget. De danske myndigheder mener derfor, at medlemsstaterne har ret til at foretage en afgiftsmæssig differentiering mellem objektivt forskellige situationer.
- (41) De henviser endvidere til *Leo-Libera-sagen*⁽²⁾, som vedrørte dels spil i spilleautomater, dels væddemål og lotterier. De danske myndigheder fremfører, at Domstolen i denne sag med hensyn til artikel 135, stk. 1, litra i), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006, fastslog, at, principippet om afgiftsneutralitet ikke er til hinder for, at en type spil friges for moms, mens en anden type spil ikke friges, for så vidt som de to typer spil imidlertid ikke konkurrerer indbyrdes. De danske myndigheder hævder, at *Leo-Libera-sagen* ganske vist vedrørte opkrævning af moms, men at begrebet afgiftsneutralitet svarer til begrebet selektivitet, når der er tale om fiskale statsstøtte-foranstaltninger.
- (42) På baggrund af ovenstående konkluderer de danske myndigheder, at landbaserede spil og onlinespil udgør to særlige markeder, som ikke kan sammenlignes og derfor afgiftsmæssigt set kan behandles forskelligt.

Undtagelse berettiget som følge af systemets karakter eller forvaltning

- (43) Ud over at spilleafgiftsloven ikke er selektiv som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, fremfører de danske myndigheder, at den er berettiget som følge af systemets karakter eller forvaltning. De erindrer om, at dette er anerkendt ved retspraksis⁽³⁾ og i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne⁽⁴⁾.
- (44) De danske myndigheder understreger, at spilleafgiftsloven har fire forskellige formål: nemlig at holde forbruget af spil på et moderat niveau, at beskytte unge eller utsatte personer mod at udvikle ludomanii eller mod at blive udnyttet, at beskytte spillerne ved at sikre, at spillene udbydes på en rimelig, ansvarlig og gennemsigtig måde, og at sikre den offentlige orden og forhindre, at spil tjener som støtte til kriminalitet.
- (45) For at opfylde disse formål bør afgiftsniveauet ikke overstige det, som et marked kan bære. Ifølge de danske

myndigheder vil et afgiftsniveau, der er alt for højt, underminere et dansk spilemarked med et alsidigt og attraktivt udbud af spil og desuden forhindre nye onlineoperatører i at komme ind på det danske spilmarked.

- (46) Ved fastsættelsen af afgifterne for udbud af onlinespil måtte de danske myndigheder derfor tage hensyn til de udenlandske afgifter på internetspil. For de danske myndigheder er den største risiko, at danske kunder benytter spil, som udbydes af operatører i udenlandske jurisdiktioner og jurisdiktioner med lave afgifter, som også kan være ulovlige.
- (47) Liberalisering af onlinespilmarkedet uden at tage hensyn til de betingelser, hvorpå udbydere af onlinespil opererer i udlandet, ville føre til en situation, hvor udenlandske spiludbydere ikke ville ansøge om bevilling i Danmark, men blot ville forsætte med at udbyde deres spil fra udlandet uden den danske spillemyndigheds kontrol og uden at opfylde betingelserne i den danske lov om spil.
- (48) De danske myndigheder mener, at den gældende afgiftssats på 20 % på onlinespil — som hævdes at høre til de højeste afgiftssatser på onlinespil i EU — bør anses for at være lav nok til at sikre, at et tilstrækkeligt antal udenlandske spiludbydere vil ansøge om bevilling i stedet for at fortsætte med at udbyde deres spil på det danske marked fra udlandet.
- (49) De konkluderer derfor, at det ville være umuligt at opfylde lovens formål, hvis afgiften på onlinespil var højere, fordi det i så fald ikke ville være økonomisk tiltrækkende for udenlandske spiloperatører at søge ind på det danske onlinemarked.
- (50) De danske myndigheder tilføjer, at det er nødvendigt at opkræve en lav afgift på onlinespil og landbaserede væddemål for at sikre et attraktivt lovligt spilmarked, men at det ikke er berettiget at sænke den gældende afgift på landbaserede kasinoer og spillehaller eller restauranter, hvor der er opstillet spilleautomater. En sådan sænkning af afgiftsniveauet ville — ud over de skadelige finansielle virkninger i form af lavere afgiftsprovenu for staten — også skabe et stærkt incitament til at øge spil i landbaserede kasinoer og spillehaller i strid med den lovgivende myndigheds mål.
- #### 4. KLAGERNES ARGUMENTER
- (51) Klagerne mener, at den betydeligt lavere afgift på onlinespil i forhold til afgiften på landbaserede spil udgør statsstøtte til onlinesektoren.
- (52) De fremfører, at de samlede afgifter ville andrage 403 mio. DKK, hvis afgiften på onlinespil var den samme som på landbaserede spiloperatører⁽⁵⁾. Da den samlede afgift på onlinespil på grundlag af en afgift på 20 % vil være på 140 mio. DKK i 2011, fremfører klagerne, at støtten

⁽¹⁾ Sag C-353/95 P, *Ladbrokes mod Kommissionen*, Sml. 1997 I, s. 7007, præmis 33 ff.

⁽²⁾ Sag C-58/09, *Leo-Libera GmbH*, Sml. 2010, præmis 34 ff.

⁽³⁾ Sag 173/73, *Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1974, s. 709.

⁽⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, punkt 23.

⁽⁵⁾ Klagerne mener, at et forsigtigt skøn over værdien af onlinespil i Danmark for 2011 vil være 700 mio. DKK. På grundlag af den gennemsnitlige afgift på landbaserede kasinoer på 57,66 % vil statskassen få et afgiftsprovenu på i alt 430 mio. DKK.

til onlinesektoren vil andrage ca. 200 mio. DKK om året. Afgiftsfordelene vil sætte onlineoperatørerne i stand til at udbetale en større andel til spillere og at føre mere omfattende og mere effektive markedsføringskampagner, som landbaserede spiloperatører, der betaler langt højere afgifter (op til 70 %), ikke kan hamle op med.

- (53) Klagerne bygger deres argumenter på, at der findes et indre marked, som omfatter både onlinespil og landbaserede spil, og at den lavere afgift på onlinespil ikke er berettiget som følge af det danske afgiftssystems karakter eller forvaltning.

Landbaserede spil og onlinespil tilhører samme marked

- (54) Klagerne, der repræsenterer to segmenter af det samlede spillemarked (spilleautomater og landbaserede kasinoer), mener, at onlinespil og landbaserede spil udgør ét spillemarked. De understreger, at disse operatører skal betale forskellige afgifter, selv om de befinner sig i en tilsvarende retlig og faktisk situation og udbyder de samme produkter på det samme marked. De erindrer i denne forbindelse om, at onlinespil i lov om spil defineres som spil, der indgås mellem en spiller og en spiludbyder ved brug af fjernkommunikation. Onlinekasinoer kan derfor udbyde kasinospil, som pr. definition er lotterier og kombinationsspil, og som også udbydes af landbaserede kasinoer, f.eks. roulette, baccarat, punto banco, black jack, poker og spil på gevinstgivende spilleautomater. De hævder derfor, at de spil, der udbydes af onlinekasinoer, er de samme, som de spil, der udbydes i landbaserede kasinoer.
- (55) Klagerne fremfører endvidere, at de to former for spil (online, landbaseret) set fra udbudssiden udbyder spillene til brugeren på samme måde (identiske formater). Især udbydes identiske kasinospil til spillere på en skærm, uanset om spillene spilles i det konventionelle kasino, i private hjem via pc'er eller i spilleautomater, der drives ved møntindkast, og som er opstillet i spillehaller. Den eneste forskel, i hvert fald når det drejer sig om udbud af onlinekasinospil, er internetforbindelsen. Hvad spilleautomater angår, påpeger klagerne, at de i lighed med onlinespil er forbundet med internettet (ikke mellem spiller og spiludbyder, men mellem udbyder og den nationale spillemyndighed med henblik på afgiftsregistrering).
- (56) Klagerne henviser også til skatteministerens udtalelse om, at spil, der udbydes i spilleautomater og online, er identiske.
- (57) For klagerne er den eneste faktiske forskel mellem onlinekasinospil og spil i landbaserede kasinoer, at udbyderen i det landbaserede kasino møder spilleren fysisk, mens kontakten mellem spilleren og onlineudbyderen finder sted i cyberspace. Desuden er klagerne af den opfattelse, at der ved anvendelse af møntautomater og andre spilleautomater er tale om samme forbrugerprofil. Under henvisning til Socialforskningsinstituttets ovennævnte undersøgelse (se punkt (34)) påpeger de, at spillere, der benytter spilleautomater og onlinespil, typisk er unge mænd. Ud fra et økonomisk og uddannelsesmæssigt synspunkt udgør forbrugere, der tiltrækkes af såvel onlinespil som landbaserede spil, en og samme spillergruppe.

- (58) I denne forbindelse fremfører klagerne, at onlinespil blandt spillere i Danmark er vokset kraftigt i de senere år til trods for, at disse aktiviteter er forbudt ved lov. Dette har ført til en tilsvarende nedgang i deres fortjeneste og viser derfor med al tydelighed, at spillere, der benytter online og landbaserede faciliteter, tilhører samme gruppe.

Ingen undtagelse berettiget som følge af systemets karakter eller forvaltning

- (59) Klagerne mener ikke, at den danske regerings argumentation er holdbar, når den hævder, at den lavere afgift på onlinespil har til formål at reducere og kontrollere overdreven spillelidenskab og ludomani i overensstemmelse med den danske lov om spil. Den egentlige årsag til et så lavt afgiftsniveau for onlinespil er ifølge klagerne risikoen for, at de danske myndigheder ikke er i stand til at tiltrække udenlandske spilleoperatører til det danske onlinemarked.
- (60) Hvis det havde været de lovgivende myndigheders hensigt at mindske ludomani, mener klagerne, at afgifterne på onlinespil skulle være så høje som muligt, samtidig med at de tillod en vis spilleaktivitet.
- (61) Klagerne avisér de danske myndigheders påstand om, at en afgift på over 20 % ville afholde spilleoperatører fra at ansøge om en dansk onlinebevilling og dermed ville fremme ulovligt, ukontrollabelt onlinespil. De bemærker i denne forbindelse, at landbaserede spil hidtil, på trods af at de har mistet en betydelig markedsandel til ulovlige online-spil, har kunnet fungere med et langt højere afgiftsniveau.
- (62) Hvis de danske myndigheder virkelig ønskede at kontrollere og begrænse spil og risikoen for ludomani, ville man have forventet, at den nye lov havde indeholdt bestemmelser om et forholdsvis begrænset antal bevillinger til onlineoperatører, som det er tilfældet i dag med bevilninger til landbaserede spil, og ikke et ubegrænset antal.
- (63) Klagerne understreger, at mens regeringens politik for lave afgifter på onlinespil søger at mindske ukontrolleret, illegalt onlinespil, vil dens politik for fastholdelse af høje afgifter på landbaserede spil og spil i spillehaller blot give spillere incitament til at gå over til onlinespil, (eller ulovligt spil, hvad enten der er tale om onlinespil eller landbaserede spil). Lige høje afgifter på onlinespil og landbaserede spil på et rimeligt niveau kan mindske incitamentet til ulovligt spil og samtidig bringe praktisk talt al vigtig spilleaktivitet ind under statens kontrol og tilsyn og dermed begrænse kriminel virksomhed og misbrug. Klagerne tilføjer i denne forbindelse, at den danske regering under alle omstændigheder agter at bekæmpe ulovligt onlinespil ved at spærre internetadgangen og elektroniske pengeoverførsler til ulovlige onlinespilleoperatører.
- (64) Af alle ovennævnte årsager mener klagerne ikke, at et system med forskellige afgiftssatser på spil, der konkurrerer om de samme spillere ved udbud af identiske produkter, kan være berettiget som følge af det pågældende afgiftssystems karakter og forvaltning.

5. VURDERING AF FORANSTALTNINGEN

5.1. Indledende bemærkninger: procedurens omfang

- (65) De danske myndigheder omtalte i deres skriftlige henvendelser, at deres planer om at liberalisere spillemarkedet oprindelig blev anmeldt til Kommissionen i 2009 i henhold til direktiv 98/34/EF »om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester«, og påpegede, at Kommissionen i sit brev af 5. oktober 2009 ikke gav udtryk for forbehold eller indvendinger med hensyn til denne anmeldelse.
- (66) Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det i direktiv 98/34/EF er fastsat, at medlemsstaterne skal anmeldte alle deres planer vedrørende tekniske forskrifter og/eller nationale tekniske forskrifter til Kommissionen, for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende. En anmeldelse efter direktiv 98/34/EF kan ikke erstatte medlemsstaternes pligt i henhold til EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, til at anmeldе enhver planlagt statsstøtteforanstaltung.
- (67) Som de danske myndigheder erkendte på mødet den 12. november 2010, indeholdt ovennævnte »tekniske« anmeldelse til Kommissionen i henhold til direktiv 98/34/EF ingen henvisning til den danske regerings afgiftsmæssige planer i forbindelse med den planlagte liberalisering af onlinespillemarkedet. I virkeligheden blev beslutningen om at indføre forskellige afgifter på onlinespil truffet den 25. juni 2010, da spilleafgiftsloven blev vedtaget, og blev først anmeldt til Kommissionen den 6. juli 2010 i henhold til EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, dvs. næsten et år efter, at Kommissionen havde sendt sine bemærkninger til den danske regerings anmeldelse i henhold til direktiv 98/34/EF.
- (68) Denne procedure i henhold til EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, vedrører derfor ikke den planlagte liberalisering af spillemarkedet i Danmark og dens forenelighed med traktatens regler om det indre marked. Den vedrører kun spørgsmålet om, hvorvidt den uens og mere favorable afgiftsmæssige behandling af onlineoperatører i forhold til landbaserede spiloperatører er forenelig med statsstøttereglerne.

5.2. Statsstøtte

- (69) Efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænklig form, og som fordrerer eller truer med at forandre konkurrencevilkårene ved at begünstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

5.2.1. Statsmidler

- (70) Efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, skal der være tale om statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler. Et tab af afgiftsprovenu svarer til et forbrug af statsmidler i form af skattekort. Ved at lade

onlinespiloperatører betale afgifter efter en lav sats på 20 % giver de danske myndigheder afkald på indtægter, hvilket skal betragtes som brug af statsmidler. Den pågældende foranstaltung indebærer således tab af statsmidler og gennemføres derfor ved hjælp af statsmidler.

5.2.2. Fordel

- (71) Foranstaltungnen skal give modtageren/modtagerne en fordel. Ifølge fast retspraksis omfatter støttebegrebet ikke blot positive ydelser, men også de indgreb, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget⁽¹⁾.

- (72) I henhold til spilleafgiftsloven skal onlinespiloperatører betale en »afgift« på 20 %. Denne sats er betydeligt lavere end den afgiftssats, som landbaserede spiloperatører, herunder kasinoer, skal betale. I denne forbindelse opnår onlineoperatører en fordel i form af en lettelse af deres afgiftsbyrde. Den pågældende foranstaltung indebærer derfor en fordel for onlineoperatører.

5.2.3. Selektivitet

- (73) En foranstaltung betragtes som selektiv, hvis den begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.

- (74) Med hensyn til fortolkningen af selektivitetskriteriet erindrer Kommissionen om, at en foranstaltung ifølge retspraksis kan betragtes som selektiv, hvis den »delvist skal frigate virksomhederne fra de pekuniære byrder, der følger af en normal anvendelse af det almindelige system med obligatoriske bidrag, som er pålagt ved lov«⁽²⁾. En foranstaltung betragtes derfor som selektiv, hvis den afviger fra det afgiftssystem, der anvendes generelt. Domstolen har i denne forbindelse fastslået, at det bør undersøges, om en given foranstaltung begunstiger visse virksomheder i forhold til andre virksomheder, som under hensyntagen til det formål, der forfølges med den pågældende ordning, befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation⁽³⁾.

- (75) Det følger heraf, at en foranstaltnings selektivitet bør vurderes således: For det første bør det undersøges, om foranstaltungnen afviger fra det afgiftssystem, der anvendes generelt. Dette kan vurderes på grundlag af, om foranstaltungnen skelner mellem økonomiske aktører, som under hensyntagen til det formål, der forfølges med det pågældende system, befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation.

⁽¹⁾ Sag 30/59, *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg mod Den Høje Myndighed for Det Europæiske Kul- og Stålselflesskab*, Sml. 1954-1964, s. 211.

⁽²⁾ Sag 173/73, *Den Italienske Regering mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1974, s. 709, præmis 33.

⁽³⁾ Sag C-88/03, *Den Portugisiske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 2006 I, s. 7115, præmis 54, sag C-172/03, *Wolfgang Heiser mod Finanzamt Innsbruck*, Sml. 2005 I, s. 1627, præmis 40 og sag C-169/08, *Presidente del Consiglio dei Ministri mod Regione Sardegna*, Sml. 2009 I, s. 10821, præmis 61.

- (76) Hvis den pågældende foranstaltung umiddelbart ser ud til at være selektiv, skal det derefter undersøges, om en sådan differentiering følger af det afgiftssystems karakter eller forvaltning, som den indgår i, og derfor kan være berettiget. I henhold til den relevante retspraksis⁽¹⁾ og Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne⁽²⁾, skal en medlemsstat fastslå, om den pågældende foranstaltung følger af systemets grundprincipper.

Reference system

- (77) I den foreliggende sag bør referencesystemet defineres som afgiftssystemet for danske spil. Spilleafgiftsloven har til formål at regulere betalingen af afgifter på spil, der udbydes eller arrangeres i Danmark. Det er derfor på grundlag af dette referenceafgiftssystem, at den pågældende foranstaltung (dvs. den afgiftsmæssige fortrinsbehandling af onlinespil) skal vurderes.
- (78) I denne forbindelse opstår så spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende foranstaltung udgør en undtagelse fra det generelle afgiftssystem, for så vidt som den differentierer mellem onlinespiludbydere og landbaserede spiludbydere, som kan befinde sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation.

Tilsvarende faktisk og retlig situation

- (79) De danske myndigheder har fremført, at spilleafgiftsloven gælder for forskellige produktmarkeder, nemlig dels onlinespilmarkedet, dels det landbaserede kasinomarked. Da disse markeder angiveligt er separate og særskilte, gælder den differentierede afgiftsmæssige behandling af landbaserede spil og onlinespil for virksomheder, som hverken retligt eller faktisk befinder sig i en tilsvarende situation.
- (80) Det skal i denne forbindelse bemærkes, at spilleafgiftsloven har til formål at regulere betalingen af afgifter på spil, der udbydes eller arrangeres i Danmark. Det er derfor på grundlag af dette generelle formål, at det skal vurderes, om virksomhederne befinner sig i en tilsvarende retlig og faktisk situation.
- (81) På nuværende tidspunkt finder Kommissionen ikke de danske myndigheders argumenter tilstrækkeligt overbevisende og mener ikke, at de danske myndigheder har godt gjort, at onlinespil retligt og faktisk ikke svarer til landbaserede spil, når det gælder den afgiftsmæssige behandling efter spilleafgiftsloven.
- (82) For det første skal det bemærkes, at der i henhold til dansk lov meddeles bevillinger til landbaserede kasinoer og onlinekasinoer til udbud af nøjagtigt de samme spil (dvs. roulette, baccarat, punto banco, black jack, poker og spil på spilleautomater). De danske myndigheder har ikke påvist, i hvilken udstrækning spil, der udbydes online, og

spil, der udbydes i landbaserede lokaler, kan være forskellige. Som understreget af klagerne udbyder landbaserede kasinoer også automatiserede spil, hvor spillernes indsats foretages via skærme, der fungerer med samme software, som anvendes ved onlinespil.

- (83) Med hensyn til forbrugernes socioøkonomiske profil, henviser både de danske myndigheder og klagerne til bl.a. nøjagtigt samme undersøgelse, som er foretaget af Socialforskningsinstituttet⁽³⁾, men de drager forskellige konklusioner af den. Mens de danske myndigheder hævder, at spillerne i landbaserede kasinoer og onlinekasinoer har forskellig alder, køn og uddannelsesniveau, kommer klagerne til den modsatte konklusion.
- (84) Det argument, at landbaserede spil og onlinespil bør betragtes som særskilte og endog komplementære aktiviteter, idet spil i landbaserede kasinoer omfatter mere end onlinespil og udgør en særlig oplevelse, hvor de sociale aspekter spiller en stor rolle, støttes ikke af afgørende beviser. I denne forbindelse har klagerne tværtimod fremført, at de landbaserede kasinoers sociale aspekter ikke forhindrer kasinospillere i at spille på både onlineplatformen og den landbaserede platform.
- (85) På nuværende tidspunkt tvivler Kommissionen derfor på, at onlinespiloperatører og landbaserede spiloperatører ikke skulle befinde sig i en tilsvarende retlig og faktisk situation, når det gælder vurderingen af deres afgiftsmæssige behandling efter den anmeldte foranstaltung. Kommissionen finder derfor, at spilleafgiftsloven kan være en selektiv foranstaltung som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.
- (86) Ovennævnte konklusion ændres ikke af de danske myndigheders henvisning til *Ladbrokes- og Leo-Libera-sagen*.
- (87) Hvad især angår *Ladbrokes-sagen*⁽⁴⁾, hvor en fransk lov behandlede to forskellige kategorier af væddemål forskelligt, er det tilstrækkeligt at bemærke, at forholdene i den foreliggende sag adskiller sig væsentligt fra forholdene i *Ladbrokes-sagen*. I sidstnævntes sag afviste Domstolen *Ladbroke's* argumentation for, at en afgift på væddemål i Frankrig om belgiske hestevæddeløb skulle behandles på samme måde som den afgift, der påhviler indsatsen i væddemål vedrørende franske løb, og som tilfalder PMU. Domstolen begrundede det med, at denne argumentation ikke tog hensyn til de særlige træk, som væddemålene på de belgiske væddeløb udviste, og hvorved de adskilte sig fra væddemålene på de franske væddeløb. Ifølge Domstolen er det karakteristiske ved totalisatorspil, at indsatserne indgår i en fælles pulje, som efter diverse fradrag fordeles ligeligt mellem vinderne, uanset hvor væddemålene er indgået, og den andel af indsatserne, som tilfalder vinderne, kan følgelig ikke variere under hensyn til, hvilken stat væddemålene er indgået i. Det kan kun sikres, at et sådant system fungerer rigtigt, såfremt de afgifter, der skal betales af det beløb, der er placeret i væddemål på et givet hestevæddeløb, opkræves efter satsen i den stat, hvor væddeløbet finder sted.

⁽¹⁾ Sag 173/73, *Den Italienske Regering mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1974, s. 709, præmis 33.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, punkt 23.

⁽³⁾ Undersøgelse foretaget af Socialforskningsinstituttet i 2007.

⁽⁴⁾ Sag C-353/95 P *Ladbrokes mod Kommissionen*, Sml. 1997 I, s. 7007.

Som Domstolen fastslog, var ordningen vedrørende skatter og afgifter på væddemål i franske væddeløb indført med henblik på den lovgivning og de økonomiske vilkår, som er specifikke for hestevæddeløb og totalisatorspil i Frankrig. Det kunne ikke kræves, at dette system blev overført på totalisatorspil vedrørende belgiske løb, som afholdes efter en anden lovgivning og på andre økonomiske vilkår. I den foreliggende sag vedrører den pågældende foranstaltning ikke væddemål, der arrangeres som totalisatorspil på hestevæddeløb i forskellige medlemsstater, men kasinospil, der arrangeres i samme land, nemlig Danmark, og argumentationen i *Ladbrokes*-sagen kan derfor ikke anvendes.

(88) Som nævnt ovenfor har de danske myndigheder heller ikke på nuværende tidspunkt påvist, at udbyderne af onlinespel og landbaserede spil befinner sig i forskellige situationer.

(89) Med hensyn til de danske myndigheders henvisning til *Leo Libera*-sagen bemærker Kommissionen, at principippet om afgiftsneutralitet og selektivitetsbegrebet efter statsstøttereglerne er to forskellige begreber, idet forstnævnte anvendes i forbindelse med artikel 135 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006, og sidstnævnte anvendes som led i statsstøttebegrebet i artikel 107, stk. 1⁽¹⁾. Under alle omstændigheder fastslog Domstolen i *Leo Libera*-sagen, at principippet om afgiftsneutralitet ikke uden at fratage artikel 135, stk. 1, litra i), i direktiv 2006/112/EF enhver effektiv virkning kan fortolkes således, at det er til hinder for, at en type hasardspil eller spil om penge fritages for moms, mens en anden type spil ikke fritages, for så vidt som de to typer spil imidlertid ikke konkurrerer indbyrdes.

Undtagelse berettiget som følge af systemets karakter og forvaltning

(90) Ifølge gældende retspraksis⁽²⁾ kan en foranstaltning, som umiddelbart forekommer selektiv, dog være berettiget som følge af afgiftssystemets karakter og forvaltning, hvis den følger direkte af det pågældende afgiftssystems grundprincipper. Det påhviler dog medlemsstaten at give en sådan begrundelse.

(91) De danske myndigheder har i denne forbindelse fremført, at fastsættelsen af afgiftssatsen for onlinespel på et langt lavere niveau (20 %) er resultatet af en vanskelig balancegang mellem på den ene side behovet for at opfylde den danske spillelovgivnings generelle formål (at holde forbruget af spil på et moderat niveau, at beskytte unge eller andre utsatte personer mod udnyttelse gennem spil eller mod at udvikle ludomania, at beskytte spillerne ved at sikre, at spil udbydes på en rimelig, ansvarlig og gennemsigtig måde, at sikre den offentlige orden og at forhindre, at spil anvendes til kriminelle formål), og på den anden side behovet for at sikre, at en lav afgiftssats vil få onli-

⁽¹⁾ Sag C-58/09, op. cit. punkt 35.

⁽²⁾ Sag 173/73 Den italienske regering mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Sml. 1974, s. 709, præmis 33; Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, punkt 23.

neudbydere til at ansøge om bevilling i Danmark i stedet for at vælge fortsat at udbyde onlinespel fra andre jurisdiktioner med lave afgifter.

(92) På nuværende tidspunkt tvivler Kommissionen på, at foranstaltningen kan begrundes med nogen af ovennævnte argumenter. Kommissionen erindrer om, at det er fast retspraksis, at afgiftsreglerne i andre medlemsstater ikke kan tages i betragtning ved vurderingen af foranstaltningen. Ved begrundelsen for en foranstaltning kan der derfor kun tages hensyn til principperne i det indenlandske afgiftssystem⁽³⁾. Det følger heraf, at der i den foreliggende sag ikke kan tages hensyn til de eventuelle lavere afgifter, der måtte være fastsat i andre lande for onlinespel, og som kan være mere konkurrencedygtige end de afgifter, der anvendes i Danmark.

(93) Desuden er det fast retspraksis, at der ikke kan ydes støtte med den begrundelse, at støtten vil forbedre virksomhedernes konkurrenceevne⁽⁴⁾. Kommissionen kan derfor ikke på nuværende tidspunkt på grundlag af den fremlagte argumentation — nemlig at en lavere afgift vil give danske onlineoperatører mulighed for at imødegå konkurrencen fra onlineoperatører i andre lande med lavere afgifter — anse foranstaltningen for at være berettiget som følge af systemets karakter og forvaltning.

(94) Ved vurderingen af en afgiftsforanstaltning på grundlag af systemets karakter og forvaltning, må der desuden sondres mellem de målsætninger, som ligger uden for systemet, og de iboende målsætninger i selve afgiftssystemet⁽⁵⁾. I den foreliggende sag anfører de danske myndigheder de overordnede målsætninger i lov om spil som begrundelse for den differentierede afgiftsmæssige behandling. De danske myndigheder har ikke fremsat tilstrækkeligt overbevisende argumenter for, at de pågældende målsætninger skal anses for at være iboende i afgiftssystemet og ikke for at være generelle og for at ligge uden for systemet.

(95) På nuværende tidspunkt mener Kommissionen derfor ikke, at de danske myndigheder har godtgjort, at den differentierede afgiftsmæssige behandling af onlineoperatører og landbaserede operatører, som blev indført ved spilleafgiftsloven, er berettiget som følge af systemets karakter og forvaltning. Kommissionen tvivler derfor på, at den pågældende foranstaltning følger direkte af afgiftssystemets grundprincipper, og at den er berettiget.

5.2.4. Påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne og fordringning af konkurrencevilkårene

(96) Efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, skal foranstaltningen påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne

⁽³⁾ Sag T-308/00 Salzgitter mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Sml. 2004 II, s. 1933, præmis 81; Beslutning C 2/2009, MoRaKG, Vilkår for kapitalinvesteringer (EUT C 60 af 14.3.2009, s. 9), punkt 25.

⁽⁴⁾ Rapport om anvendelsen af Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, 9.2.2004, punkt 38.

⁽⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, punkt 26.

og fordreje eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene. I denne forbindelse har Domstolen konsekvent fastslået, at det forhold, at en foranstaltung styrker en virksomheds position i forhold til andre virksomheder, er tilstrækkeligt, for at dette kriterium er opfyldt⁽¹⁾. I den foreliggende sag er onlineoperatører i Danmark utsat for konkurrence og omfattet af samhandelen mellem medlemsstaterne. Spilleafgiftsloven, der indebærer en favorabel afgiftsmæssig behandling af danske virksomheder, som udbyder online-spil, påvirker derfor samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrer eller truer med at fordreje konkurrencen.

5.2.5. Konklusion

- (97) Da ovennævnte betingelser i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, ser ud til at være opfyldt, mener Kommissionen på nuværende tidspunkt, at spilleafgiftsloven kan indebære statsstøtte.

5.3. Forenelighed

- (98) Spilleafgiftsloven ser ikke ud til at falde ind under nogen af undtagelsesbestemmelserne i EUF-traktatens artikel 107, stk. 2 og 3, og på nuværende tidspunkt tvivler Kommissionen derfor på, at foranstaltungnen kan betragtes som forenelig med det indre marked.

6. KONKLUSION

- (99) På baggrund af ovenstående har Kommissionen besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter

EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, med hensyn til den pågældende foranstaltung.

AFGØRELSE

På baggrund af ovenstående opfordrer Kommissionen efter proceduren i EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, Kongeriget Danmark til senest en måned efter modtagelsen af dette brev at fremsætte sine bemærkninger og alle oplysninger, der måtte være nyttige for vurderingen af foranstaltungnen. Kommissionen opfordrer de danske myndigheder til straks at sende den potentielle støttemodtager en kopi af dette brev.

Kommissionen minder Kongeriget Danmark om, at EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, har opsættende virkning, og henviser til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999, hvor det er fastsat, at ulovligt udbetalt støtte kan kræves tilbagebetalt af støttemodtageren.

Kommissionen advarer Kongeriget Danmark om, at interesserede parter vil blive underrettet ved offentliggørelse af dette brev og et fyldestgørende resumé heraf i *Den Europæiske Unions Tidende*. Kommissionen vil ligeledes underrette interesserede parter i de EFTA-lande, der har undertegnet EØS-aftalen, ved offentliggørelse af en meddelelse i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, samt EFTA-Tilsynsmyndigheden ved fremsendelse af en kopi af dette brev. Alle interessererde parter vil blive opfordret til at fremsætte deres bemærkninger senest en måned efter offentliggørelsestidspunktet.“

⁽¹⁾ Sag 730/79, Philip Morris Holland BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Sml. 1980, s. 2671, præmis 11.

Įšankstiniis pranešimas apie koncentraciją**(Byla COMP/M.6073 – Daimler/Beiqi Foton Motor CO/Beijing Foton Daimler Automotive/JV)****Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka**

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/C 22/08)

1. 2011 m. sausio 12 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 4 straipsni Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją: įmonė „Daimler AG“ (toliau – „Daimler“, Vokietija) ir įmonė „Beiqi Foton Motor Co. Ltd“ (toliau – „Foton“, Kinija) pirkdamos naujai įsteigtos bendros įmonės akcijas įgyja, kaip apibrėžta Susijungimų reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, bendrą įmonės „Beijing Foton Daimler Automotive Co. Ltd“ (toliau – BFDA) kontrolę.

2. Įmonių verslo veikla:

- „Daimler“: automobilių (lengvųjų automobilių, sunkvežimių, furgonų, autobusų ir komercinės paskirties transporto priemonių) kūrimas, gamyba ir platinimas; finansinių paslaugų, išskaitant finansavimą, išperkamają nuomą, draudimą ir transporto priemonių parko valdymą, teikimas automobilių pramonės sektoriuje,
- „Foton“: komercinės paskirties transporto priemonių kūrimas, gamyba ir platinimas,
- BFDA: vidutinio svorio ir sunkiasvoriių sunkvežimių kūrimas, gamyba ir platinimas Kinijoje.

3. Preliminariai išnagrinėjusi pranešimą Komisija mano, kad sandorui, apie kurį pranešta, galėtų būti taikomas EB susijungimų reglamentas. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu. Remiantis Komisijos komunikatu dėl supaprastintos procedūros, taikomos tam tikroms koncentracijoms pagal EB susijungimų reglamentą⁽²⁾, reikėtų pažymėti, kad šią bylą numatoma nagrinėti komunikate nurodyta tvarka.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiasias šalis teikti savo pastabas dėl pasiūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (+32 22964301), e. paštu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu arba paštu su nuoroda COMP/M.6073 – Daimler/Beiqi Foton Motor CO/Beijing Foton Daimler Automotive/JV adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1 (EB susijungimų reglamentas).

⁽²⁾ OL C 56, 2005 3 5, p. 32 (Komunikatas dėl supaprastintos procedūros).

Įšankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla COMP/M.5950 – Munksjo/Arjowiggins (decor and abrasive businesses))
(Tekstas svarbus EEE)
(2011/C 22/09)

1. 2011 m. sausio 17 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją: įmonė „Munksjö AB“ (toliau – „Munksjö“, Švedija) pirkdama akcijas išgyja, kaip apibrėžta Susijungimų reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, dalies įmonės „Arjowiggins SAS“ (toliau – „Arjowiggins“, Prancūzija) kontrolę.

2. Įmonių verslo veikla:

- „Munksjö“: didelės pridėtinės vertės popieriaus produktų – dekoratyvinio popieriaus, popieriaus masės, elektrotechninio popieriaus, „SpanTex“ prekės ženklo sintetinio kaučiuko, plono popieriaus ir „Inpak“ prekės ženklo popieriaus – gamyba,
- „Arjowiggins“: kūrybinės ir techninės paskirties popieriaus gamyba. Koncentracija galioja su dekoratyviniu popieriumi, plonu popieriumi, aukščiausios kokybės kūrybinės paskirties popieriumi ir švitriiniu popieriumi susijusių įmonių turtui.

3. Preliminariai išnagrinėjusi pranešimą Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį pranešta, galėtų būti taikomas EB susijungimų reglamentas. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiasias šalis teikti savo pastabas dėl pasiūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (+32 22964301), e. paštu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu arba paštu su nuoroda COMP/M.5950 – Munksjö/Arjowiggins (decor and abrasive businesses) adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1 (EB susijungimų reglamentas).

KLAIDŲ IŠTAISYMAS

Atnaujinto sienos perejimo punktų, nurodytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisykliai, reglamentuojančiu asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksą), 2 straipsnio 8 dalyje, sąrašo (OL C 316, 2007 12 28, p. 1; OL C 134, 2008 5 31, p. 16; OL C 177, 2008 7 12, p. 9; OL C 200, 2008 8 6, p. 10; OL C 331, 2008 12 31, p. 13; OL C 3, 2009 1 8, p. 10; OL C 37, 2009 2 14, p. 10; OL C 64, 2009 3 19, p. 20; OL C 99, 2009 4 30, p. 7; OL C 229, 2009 9 23, p. 28; OL C 263, 2009 11 5, p. 22; OL C 298, 2009 12 8, p. 17; OL C 74, 2010 3 24, p. 13; OL C 326, 2010 12 3, p. 17) klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys C 355, 2010 gruodžio 29 d.)

(2011/C 22/10)

34 puslapis, „Latvija“, „Oro sienos“:

yra: „Naujas sienos perėjimo punktas: Takuma lidosta (veikia tik pateikus prašymą)“,

turi būti: „Naujas sienos perėjimo punktas: Takuma lidlauks (veikia tik pateikus prašymą)“.

Klaidų ištaisymas

2011/C 22/10

Atnaujinto sienos perėjimo punktų, nurodytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatantčio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksą), 2 straipsnio 8 dalyje, sąrašo (OL C 316, 2007 12 28, p. 1; OL C 134, 2008 5 31, p. 16; OL C 177, 2008 7 12, p. 9; OL C 200, 2008 8 6, p. 10; OL C 331, 2008 12 31, p. 13; OL C 3, 2009 1 8, p. 10; OL C 37, 2009 2 14, p. 10; OL C 64, 2009 3 19, p. 20; OL C 99, 2009 4 30, p. 7; OL C 229, 2009 9 23, p. 28; OL C 263, 2009 11 5, p. 22; OL C 298, 2009 12 8, p. 17; OL C 74, 2010 3 24, p. 13; OL C 326, 2010 12 3, p. 17) klaidų ištaisymas (OL C 355, 2010 gruodžio 29 d.) 22

2011 m. prenumeratos kainos (be PVM, išskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sajungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sajungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktais) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumerojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sajungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sajungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriui gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriui informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sajungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokų kaip *Europos Sajungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sajungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sajungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sajungą rasite <http://europa.eu>

